

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilivm Novatianorvm Angari Celebratvm, Svb Siricio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

Causa & r-
ta Conci-
lii.

set; coacto statim auctoritate pontificis Romani ecclesie presbyterio, Iouinianus haeresiarcha cum Heluidio aliisque sectatoribus collegis damnatur. De qua re vt Mediolanensis ecclesia, vnde exierat, certior fieret; literas de rebus omnibus, in causa Iouiniani Romae gestis, ad eandem ecclesiam scribit, easque per tres legatos presbyteros istuc deferri procurat. epistola pontificis supra extat. Cum Mediolanum venissent, indicta est Synodus ex Gallia, aliisque vicinis prouinciis. Episcopi, quorum nomina synodalis epistola subscripta refert, conuocati conuenerunt. Post lectam Siricii epistolam, & causae cognitionem, ea, quam Siricius contra Iouinianum eiusve collegas protulerat Romae sententiam, synodico hoc patrum decreto confirmata fuit. De rebus in Synodo gestis patres Concilii ad Siricium pontificem rescripserunt epistolam synodicam huius initii.

Domino dilectissimo fratri, &c.

Recognouimus literis sanctitatis tuae boni pastoris, &c.] Extat supra inter epistolas Siricii. Quae cum sit responsoria ad epistolam Siricii Mediolanensi ecclesiae scriptam, priores collectores imitatus, eam pontificis epistolae ibidem subiungere voluit. Vide Baron. anno 390. num. 35. 36. & sequentibus.

Iouinianus
qualis fuerit,
& quae
dogmata
docuerit.

Iouinianus.] Hic cum collegis impietatis aliquamdiu Mediolani monachus, sub Ambrosio vixit in monasterio. Dogmata eius sanctus Hieronymus sic describit: Dicit virgines, viduas & maritatas, quae semel in Christo loca sunt, si non discrepent ceteris operibus, eiusdem esse meriti. Nititur approbare eos, qui plena fide in baptismo renati sunt, a diabolo non posse subverti. Tertium proponit, inter abstinentiam ciborum, & cum gratiarum actione sumptionem eorum, nullam esse distantiam. Quartum, quod & extremum est, esse omnium qui suum baptisma seruauerunt, vniam in regno calorum remunerationem. Haec Hieronymus libro secundo contra Iouinianum. Sed longius progressus, Deiparam Mariam defuisse virginem esse, cum Christum peperit, affirmavit. Cum Manichaeis negauit filium Dei veram carnem assumpsisse. Haec ex Ambrosio, Augustino, Hieronymo, &c. Baron. anno 382. num. 29. & sequentibus.

* CONCILIVM NOVATIANORVM
ANGARI CELEBRATVM, SVB SIRICIO.

NOTA.

Novatiano-
rum de Pas-
chate sen-
tentia.

* Concilium.] Socrates libro quinto cap. 20. refert hoc Novatianorum conuentu Canonem constitutum fuisse de festo Paschatis, quem ἀδιάφορον, id est, indifferentem vocabant, docebantque dissensionem de festo Paschatis non satis iustam causam esse, cur ecclesia dirimeretur: neque

neque eos, qui in Pazo coacti fuissent, prauidicium generali Canonis fecisse. Licuisse cuilibet absque dispendio catholicae veritatis Pascha celebrare die qua vellet, deinceps subiungit, vt scilicet episcopos Nouatianos schismaticos & haereticos, Nouatianus scriptor contra conscientiam & veritatem defendat. Vide Baron. anno 391. num. 17. 18. 19.

ANNO
CHRISTI
393.

CONCILIVM HIPPONENSE
IN AFRICA CELEBRATVM,
SVB SIRICIO.

NOTÆ.

^a Concilium.] Anno Christi 393. pontificatus Siricii 9. imperatoris Theodosii 15. celebratum esse hoc Concilium, colligitur ex principio Africani Concilii, vbi hæc verba leguntur: *Gloriosissimo imperatore Theodosio semper Augusto tertium, & Abundantio viro clarissimo, consulibus, octauo Idus Octobris, Hippone Regio, in secretario basilicæ pacis.* Horum consulatum cum prædicta Christi, pontificis & imperatoris chronologia coincidere, fastos consulares intuenti patebit. Ob quam causam habitum fuerit, patres Carthaginensis Concilii initio breuiarii, de quo infra, his verbis indicant: *Ea, qua in Concilio Hipponensi iamdudum maturata sunt, & legitime ad corrigendam disciplinam salubriter gesta & statuta noscuntur, effrenata temeritate quosdam minime custodire.* Quod quidem adeo efficaciter præstiterunt, vt cetera Concilia postea in Africa celebrata, ex Hipponensi, tamquam archetypo quodam, complura mutuata fuerint. Decreto Concilii Carthaginensis, Cæsario & Attico consulibus, anno Christi 397. celebrati, ex quadraginta Canonibus & vno confectum est quoddam breuiarium, quo eorumdem, vt facilius innotescerent, breuis summa descripta est. Ipsi vero Canones Carthaginensi tertio intexti habentur: quo loco, quove ordine, marginales notæ singulis summis appositæ indicant. Huius Concilii Hipponensis meminit Possidius in vita sancti Augustini cap. 7. quæve in eo fuerint partes sancti Augustini, ita describit: *Per idem tempus coram episcopis hoc illi iubentibus, qui plenarium totius Africa Concilium Hippone agebant, de fide & symbolo presbyter adhuc Augustinus disputauit.* Et quidem cum omnium laude & admiratione tanta, vt quem omnes episcopum cuperent, Valerius ne suæ ecclesiæ eriperetur, postularit & impetrauerit, anno Christi 394. sibi adhuc viuenti in episcopatu subrogari. Possidius prædicto loco cap. 8. Cui totius Africanæ prouinciæ episcopi omnes interfuerunt, iure meritoque alibi generale, alibi plenarium Concilium appellatur: licet vere tantum prouinciale fuerit. Vide Baron. anno 393. num. 33. & 34.

Concilii Hipponensis abbreviationes factæ in Concilio Carthaginensi tertio, infra post Canones eiusdem Concilii positæ habentur.

Concil. Tom. 3.

M m m